

N:o 255.

Af Herr C. J. Svensén: Om theatercensuren upphäfvande.

Vid föregående riksdag väckte jag förslag om theatercensuren upphäfvande, men Kammaren behagade afslå motionens hänvisande till Utskott, hvarför frågan icke kom under Riksdagens behandling.

Theatercensuren qvarstår ensam i sitt slag i vår lagstiftning; den synes oförenlig med tidsandan och Tryckfrihets-förordningens mening, hvarur framgår, att, utan några af den offentliga magten i förväg lagda hinder, hvar och en må fritt och öppet, med iakttagande af de föreskrifter mot tryckfrihetens missbruk, hvilka uttryckligen stadgas, sina tankar uttrycka och meddela i alla ämnen, i hvad skrifart som helst och ehvad föremålen skulle vara, angående detta rike enskildt, eller främmande länder, ett närvarande tidehvarf eller de förflutna, lefvande personer eller affidna; och jag kan icke finna ringaste anledning att längre bibehålla denna hämsko på en del af den fria yttranderätten, som inom hvarje konstitutionelt samhälle räknas bland dess bästa smycken.

Vårt land kan vara stolt öfver det fria ordets rätt, då det tryckes, men måste se sig förödmjukadt af denna anomali, som kallas theatercensur, och som förbjuder att offentligen uppföra dramatiska arbeten, innan dessa blifvit granskade och gillade af vederbörande — icke estetiska domstol, utan — polismyndighet. Och då man vet, att den kungliga theatern ensam är befriad från all censur, samt erinrar sig att just på denna sådana pjäser som t. ex. Riddar Blåskägg blifvit uppförda och fått sprida sin osedlighet, så och då äfven känt är, att vederbörande censorer mången gång stadnat i förlägenhet vid bedömandet af en författares arbete, såsom vida skildt från den förres verkningskrets och omdömesförmåga, föränlåtes jag att, med åberopande för öfrigt af de skäl, som i motionen N:o 321 under förra riksdagen anfördes, ånyo föreslå:

att den så kallade *theatercensuren* och dithörande förordningar upphäfves, samt att hvarje theaterföreståndare i stället underkastas laga ansvar för de stycken, han å scenen låter uppföra.

C. J. Svensén.